

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XC. Ezechiaë regis Iudæ religiosa pietas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO XC.
 EZECHIAE, REGIS
 JUDÆ, RELIGIOSIS-
 SIMA PIETAS.

4. Reg. 18. 2. Paralip. c. 29. 30. 31.
 Ab an. Mundi 3309. ante Christ. 744. ad ann. Mun-
 di 3337. ante Christum 716.

Rarò tempestas sævit, quam non illicò miti-
 or solis radius mitigat. Execranda parentis
 Achazis facta, successor filius *Ezechias*, Prin-
 ceptus longè optimus, quoad potuit, rectè factis e-
 mendavit. Principiò statim regni, quam ad res
 divinas mentem, sensibus insitam habuit & appor-
 tavit: eam omni populo suo, nullius obicis habita-
 ratione, posuit in aperto. Nihil ei fuit antiquius,
 nihil in votis magis, quàm ut collapsam religionem
 restitueret, & quæ superiorum Regum, & paren-
 tis proximè concussit impietas, instauraret, solida-
 retque. Quare quidquid fovere poterat superstiti-
 onem, & ad impium cultum incautos & ignaros al-
 licere, illud undecunque locorum removendum &
 perdendum curavit. Impij patris vix dum infosso
 cadavere [quod ipse quoque vetuit, meliorum Re-
 gum sepulchris inferri, miscerive] primo guber-
 nationis anno mensèque, Calendis Martijs, occlu-
 sum ab Achaze templum reclusit, apertis, repara-
 tisque, quas pater deformârat, valvis. Altare re-
 posuit, quod à parente remotum, locum fecerat
 Damasceno, nefarijs Sacris dedicato. Idola, simu-
 lacro-

lacrorum aras & lucos ac delubra locis omnibus, non Iudææ solum, sed paullatim & *Samaritici* regni destruxit, contrivit, exussit: cineribus ac bustorum sordibus cæteris, in *Cedronem* rivum, aliosque profluentes alibi, sparsis & abjectis. In his & *serpentem* illum confregit æneum; à Mose quondam bene, Numinis imperiò, propositum, & è sublimi monstratum; sed processu sæculorum, malitiâ Hebræorum, versum, in supersticiosum, sacrilegumque cultum. Quippe non thus duntaxat adolebant ei, ceu morborum depulsori DEO; sed illius etiam, aliasque similes, aut dispares, incisas saxo figuras & imagines, in spiræ, vel aliam quamcunque formam ductas, abscindebant, abradebantque: colloque suspensas, adversus valetudinum omne genus, circumferebant; tanquam post ista, DEO, precibusque morbos avertentibus jam non indigerent: utpote, nec ulli deinceps necessitati, nec usui futuris. Sustulit igitur Ezechias, Colubri priscum illud simulacrum. Pari quoque sollicitudine [siqua fides est Eusebio & Anastasio Nizæno] scrutatus est Rex; siquid in libris esset Salomonicis, super plantarum, omnisque generis animantium naturâ, morborumque remedijs; quod in superstitionem pronis Judæis, irritamentum esse posset ad magica confectanda Sacra. Quidquid autem generis ejus reperit: totum illud & edicto sustulit; &, quâ potuit, factis abolevit.

Non contentus tamen, noxia submovere; super hæc, etiam universa, quæ valerent ad Religionem DEI priscam, tum reducendam, tum etiam amplificandam, excogitavit ac perfecit. Ipse dimissis in
mo-

omnem Chananitidem , & tabellarijs , & præconi-
 us ; ad Paschæ, vetustate pœne jam collapsi, quàm
 exactissimè peragendam solemnitatem , Israëli-
 tum omne nomen invitavit. Ipse, suismet ut plu-
 rimum impensis , illius ejusdem festi cæremonias,
 omni cum populo , non octo solis [sicut veteri re-
 ceptum more fuerat] sed quatuordecim ipsis die-
 bus, obivit alacriter. Idem , evocatos ex Iudæ :
 Benjaminique, quin & Ephraimi, Manassisque tri-
 bus mortales ; eadem Paschæ celebritate, largis
 epulis excepit : ac religione summâ divinis opera-
 tos, denique domum quemque suam remisit ; ficti-
 lium Deorum, & omnis impietatis odiô conjuratô
 plenos & ardentis. Ipse restituto , sicut olim sub
 Davide, ministeriorum Leviticorum ordine ; ne-
 quid ad Antiquæ Religionis ornamenta deesset , in-
 strumenta concinnavit musica , quæ statis in tem-
 plo temporibus resonarent. Ipse restituit *Iuge sacri-*
ficium, cæteraque suo cum apparatu, Sacra. Quô-
 que Divinis alacrius omnes, & ex animo, vacarent,
 dispensatores constituit ; qui suâ, principumque,
 totiusque populi liberalitate , sacris ærarijs illata
 munera, largitionesque, Sacerdotibus ac Levitis ,
 cum fide dispertirent : & ad diem, annonam sacram
 admetirentur. Fecit denique , quidquid ad DEI
 veri gloriam ampliorem , crederet esse conductu-
 rum ; Ad cujus voluntatem rationes omnes suas &
 consilia referebat : in cujus leges & honorem u nicè
 intuebatur, longè posthabitis iis , quæ captat vul-
 garium animorum aut infrenata cupiditas, aut præ-
 ceptis ambitio.

Pro quibus meritis, quantum Ezechiam invicem & DEUS extulerit: argumento, tum alia complura, tum victoria, prodigiaque circa Regis incolomitatem esse possunt; quæ cuncta, non de vulgo fuere, Numinis in eum beneficia; à nobis, sequentibus narrationibus referenda. Caterum tantum in divinis cum esset, non fuit tamen civilibus curis impar; circa ærarium sedulus, infinitas congestitopes, quas nulla vis extorsit, sed partim industria peperit, partim effusus civium amor obtulit. Urbes alias munivit, alias à fundamentis extruxit, annonæ, & fontibus, cæterisque populorum commodis solertissimè ab eo provisum; nec pauperes neglecti, quos acerba tempora penitus exhauerant. Militiam quoque instruxit, bello paratus magis, quam intentus. Primus omnium divinis innixus opibus, Assyrium rupit & fœdus, & jugum; quod tanti patet ejus Achazes, formidine servili fecerat: ut illud omnium sacro, tum prophano thesauro, turpiter egesto, redimendum sibi persuaderet. Cum gente deinde Philisthæa, semper adversus DEI populum insolente, & pro mobilitate ingenij, adversis æquè à prosperis Iudæ casibus, inquietâ, prælio congressus, eam fudit, profligavit: exitamq; castris, & præda grandi; maritimis urbibus atque castellis, omnique circumcirca ditione, victor nudavit; victam stipendio, servitutèque multavit. Cum autem post hæc Assyriorum imperator Sennacheribus, ruptum ab Ezechia fœdus, negatumque stipendium, bellò vindicaturus, in Iudæam irrupisset: ac non solum copijs peditum, equitumque longè maximis, sed maledicis insuper in DIUM re-

gémque verbis, Ierofolymitas in terrorem ultimum
 conjecisset: DEUS Regis, & Isaiaë vatis precibus,
 Davidisque præterea grata recordatione provoca-
 tus, Angelum cælo demisit: qui noctu barbarorum
 aggressus castra, centum & octoginta quinque mil-
 lia fortissimorum militum interemit; ac Sennache-
 ribum, cum decem haud ampliùs comitibus super-
 stitem relictum, turpem in fugam avertit; æquam
 Regis causam, quam tyrannis impugnârat defen-
 dente cælo; id quod fusiùs jamjam prosequemur.

NARRATIO XCI.

EZECHIAS ÆGRO-
 TANS, ET PRODIGIO-
 SE CONVALESCENS.

4. Reg. cap. 20. Isaiaë 38.

Anno Mundi 3322. ante Christum 731.

SCeleri tributum solvere libera virtus detrectat.
 Post Sardanapalum cum omnibus luxuriæ in-
 strumentis, in rogo deflagrantem, Assyrium
 imperium Duces diviserunt, uti narravimus in Io-
 na. *Arbaci* Media & Persia, *Beleso* Babylonia, *Phu-
 li* Ninus seu Ninive cessit, in quo & Successoribus
 species quædam imperij Assyriaci mansit per annos
 centum, donec id ad Babylonios, eversâ planè Ni-
 nive, translatum est. *Phuli* successit *Theglathalasar*
 filius, qui luctuosa cæde Israëlitas affecit, vastata
 penitus regione, captivisque abductis ingenti nu-
 mero. Eodem genitus, *Salmanasar*, reculante tri-
 butum pendere Israëlitico seu Samariticô Rege *Osea*,

F e 5

Sama-